

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสอนของ นักศึกษาระดับ ป.กศ. เมื่อสอนจริงในขณะฝึกสอน ภายหลังจากฝึกทักษะการสอน ด้วยวิธีสอนแบบจุดภาค กับวิธีสอนแบบธรรมชาติ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้ จากการศึกษาทดลอง และนำข้อมูลนั้นมาวิเคราะห์ด้วยระเบียบวิธีการทางสถิติ ซึ่งได้นำเสนอไว้ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการวัดผลความสามารถในการสอนของนักศึกษาระดับ ป.กศ. ที่เรียนวิธีสอนแบบจุดภาค กับ เรียนวิธีสอนแบบธรรมชาติ

กลุ่มทดลอง	เรียนวิธีสอนแบบจุดภาค
กลุ่มควบคุม	เรียนวิธีสอนแบบธรรมชาติ

กลุ่ม	คะแนนเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน - S.D.	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน $\sqrt{\frac{s_1^2 + s_2^2}{2}}$	อัตราส่วนวิกฤต t
ทดลอง	35.05	4.6052	1.1348	3.5686
ควบคุม	31.00	1.8064		

จากตาราง 1 t ที่ได้จากการคำนวณมีค่ามากกว่า $t_{.01, 38}$ ในตาราง (3.5686 > 2.71) นั่นคือ คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการสอนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 แสดงว่ากลุ่มทดลองมีความสามารถในการสอนมากกว่ากลุ่มควบคุม

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาที่เรียนวิธีสอนแบบ
 จุลภาค มีความสามารถในการสอนดีกว่า นักศึกษาที่เรียนวิธีสอนแบบธรรมดา ผู้วิจัย
 ได้วิเคราะห์ข้อมูลต่อไปอีกว่า ทั้งสองกลุ่มมีความสามารถในการสอนดีเท่ากันนั้น เมื่อ
 พิจารณาแยกความสามารถในการสอนเป็นความสามารถในการใช้สื่อการสอน กับความ
 สามารถในการใช้กระดานชอล์ค แล้วทั้งสองกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจะมีความสามารถใน
 การสอนในเรื่องนั้นแตกต่างกันหรือไม่ ดังแสดงในตารางที่ 2, และที่ 3

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการวัดผลความสามารถในการใช้สื่อการสอน
 ของนักศึกษาที่เรียนวิธีสอนแบบจุลภาค กับเรียนวิธีสอนแบบธรรมดา

กลุ่มทดลอง   เรียนวิธีสอนแบบจุลภาค
 กลุ่มควบคุม   เรียนวิธีสอนแบบธรรมดา

กลุ่ม	คะแนนเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน $\sqrt{\frac{S^2}{n}}$	อัตราส่วนวิกฤต t
ทดลอง	17.45	2.2354	.6357	3.146
ควบคุม	15.45	1.6375		

จากตารางที่ 2 t ที่ได้จากการคำนวณมีค่ามากกว่า $t_{.01, 38}$ ใน
 ตาราง (3.146 > 2.71) นั่นคือ คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้สื่อการสอนของ
 กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 แสดง
 ว่า กลุ่มทดลองมีความสามารถในการใช้สื่อการสอน มากกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการวัดผลความสามารถในการใช้กระดาน
 ชอล์ค ของนักศึกษาที่เรียนวิธีสอนแบบจุดภาค กับเรียนวิธีสอนแบบธรรมดา
 กลุ่มทดลอง เรียนวิธีสอนแบบจุดภาค
 กลุ่มควบคุม เรียนวิธีสอนแบบธรรมดา

กลุ่ม	คะแนนเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน $\frac{S_1 - S_2}{\sqrt{2}}$	อัตราส่วนวิกฤต t
ทดลอง	17.60	2.7984	0.728	2.815
ควบคุม	15.55	1.5035		

จากตารางที่ 3 t ที่ได้จากการคำนวณมีค่ามากกว่า $t_{.01, 38}$ ใน
 ตาราง (2.815 > 2.71) นั่นคือ คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้กระดานชอล์ค
 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01
 แสดงว่า กลุ่มทดลองมีความสามารถในการใช้กระดานชอล์คมากกว่ากลุ่มควบคุม

อภิปรายผลการวิจัย

ความสามารถในการสอนของนักศึกษา ป.กศ. ที่ฝึกทักษะการสอนก่อนออกฝึก
 สอนด้วยวิธีสอนแบบจุดภาค มีมากกว่า ความสามารถในการสอนของนักศึกษา ป.กศ. ที่
 ฝึกทักษะการสอนก่อนออกฝึกสอนด้วยวิธีสอนแบบธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 .01 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

ความสามารถที่มากกว่ากันนั้น เป็นความสามารถในการใช้สื่อการสอน และ
 ความสามารถในการใช้กระดานชอล์ค กล่าวคือความสามารถในการใช้สื่อการสอนของ

นักศึกษา ป.กศ. ที่ฝึกทักษะก่อนออกฝึกสอนด้วยวิธีสอนแบบจุดภาค มีมากกว่าความสามารถในการใช้สื่อการสอนของนักศึกษา ป.กศ. ที่ฝึกทักษะก่อนออกฝึกสอนด้วยวิธีธรรมดา และความสามารถในการใช้กระดานชอล์คของนักศึกษา ป.กศ. ที่ฝึกทักษะก่อนออกฝึกสอนด้วยวิธีสอนแบบจุดภาค มีมากกว่าความสามารถในการใช้กระดานชอล์คของนักศึกษา ป.กศ. ที่ฝึกทักษะก่อนออกฝึกสอนด้วยวิธีสอนแบบธรรมดา

ผลการวิจัยนี้ แสดงว่าการสอนด้วยวิธีสอนแบบจุดภาค สามารถทำให้ผู้ได้รับการฝึกทักษะต่าง ๆ มีความสามารถในการสอนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ คไวท์ แอลเลน และเจ.ซี. ฟอรัจัน¹ ที่พบว่า นักศึกษาที่ฝึกสอนโดยวิธีการสอนแบบจุดภาค แสดงความสามารถในการสอนได้ดีกว่ากลุ่มที่ฝึกสอนแบบเดิม แต่ขัดแย้งกับการวิจัยของ วอเรน คับบลิว คาลเลนบาช และ เกล เด เมอร์ริค² ที่พบว่า การสอนแบบจุดภาคกับการสอนแบบดั้งเดิมมีผลไม่แตกต่างกันสามารถ interchangeable ได้ในการผลิตครูที่มีประสิทธิภาพ

¹Dwight Allen and J.C. Fortune, "An Analysis of Microteaching: New Procedure in Teacher Education," Microteaching: A Description Stanford University, School of Education, 1966.

²Warren W. Kallenbach and Gail De. Meredith, "Microteaching Versus Conventional Methods as training Elementary Intern Teachers." The Journal of Educational Research. Vol.36 No.5 (November, 1969).